

Nu te cunosc

Panait Gabriela

Nu te cunosc

Te-am prins de mână,
Ce folos!
Nu mă cunoști ,nu te cunosc...
Ce rost mai are să mă minți?
Tu minți frumos,
Nimic nu simți!
Nu îți clilesc pleoapele reci
Sub fulgi de nea când vii și pleci...
Nu-ți plânge zâmbetul amar
Când te întorci în noapte iar.
Acum mi-e bine
Mai te simt
În piept arzând,
În gând murind,
Doar glasul vântului în noapte
Mă poartă spre ale tale șoapte
Și nu știu de-i adevărat,
De-ai să te-ntorci sau mai uitat.
Mă ninge iarna în tăcere,
Mă mângâie c-o adiere,
Mă-mbracă-n mantia-i de-argint,
Te prind de mână și mă mint.
Dar dintr-o dată mă trezesc,
Spre zarea albă rătăcesc,
Ai fost doar umbra unui gând,
Ce s-a topit pe-obraji plângând.